

foreslaa denne Standsning, som vi mente var rimelig. Men det ærede Medlem vil altsaa have en Lov vedtaget. Det kan jeg godt indse er nødvendigt, og derfor har vi ikke oprindeligt stillet Forslag om Folkeafstemning, men om Valg, for der eksisterer jo ikke nogen Lov, der hjemler os Adgang til at udsende Sager til Folkeafstemning. Det er en Mangel, maa jeg sige til det højt-ærede Ministerium, naar det i øvrigt vil praktisere det svejtsiske System. Det maa altsaa skaffe os en saadan Lov. Vi har den altsaa ikke, og derfor har vi, skønt vi vel har tænkt paa den Udvej, ikke kastet os over den, men derimod over Valget som det eneste, der var muligt.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mener altsaa, at der er Muligheder ved en Folkeafstemning, og det skal jeg ikke benægte, men Mulighederne er unægtelig uhyre smaa, hvis vi følger det ærede Medlems Fremgangsmaade og først om nogle Dage fremsætter et Forslag og opnaar i bedste Fald at faa det vedtaget den Dag, Rigsdagen hjemsendes og hele Nedskæringen er i sikker Havn og underskrevet af Kongen. Den Fremgangsmaade tiltaler os ikke, men jeg tillader mig at spørge: Kunde det ærede Medlem ikke ændre sin Fremgangsmaade en lille Smule? Det ærede Medlem kunde jo, som jeg før har sagt, stille et Forslag til Dagsorden — det kan jo gøres, paa hvilket Stadium man vil —, et Forslag, der opfordrer Regeringen til at udsætte den endelige Afgørelse af de foreslaaede Nedsættelser paa de sociale Love, indtil der er gennemført en Lov, som giver Vælgerne Adgang til gennem en Folkeafstemning at udtale sig om de nævnte Love, og indtil denne Folkeafstemning har fundet Sted. Jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. P. Munch snarest at afgøre, om han kan fremsætte et saadant Forslag, men hvis han absolut ikke vil, tillader jeg mig at spørge: Vil det ærede Medlem da, hvis et saadant Forslag stilles, stemme for det?

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg ønsker i Anledning af Udtalelser, fremsatte her af det ærede Medlem Hr. P. Munch og nu omtalte paa ny af det ærede Medlem Hr. Stauning, at sige, at med Hensyn til Ting, jeg skulde have stillet i Udsigt eller givet Løfte eller Tilsagn om overfor det radikale Venstre før Ministeriets Dannelselse, har jeg kun at gentage den Erklæring, jeg har afgivet til et Udvalg her i Folketinget og til enhver Tid vedstaar mig, at under de Forhandlinger, der er ført før Ministeriets Dannelselse — og det gælder saavel Forhand-

linger førte mellem alle Partier som efterfølgende Forhandlinger mellem to Partier —, har der fra min Side ikke været fremsat Udtalelser, der ikke fuldt ud kan dækkes og er dækket ved den Programtale, jeg paa Regeringens Vegne har holdt, og ved de Udtalelser, jeg fremsatte dels under den tidligere Dagsordendebat, dels ved Forhandlingen om disse saakaldte Nedskæringsforslag. Og hvis det havde været Tilfældet, giver jeg det ærede Medlem Hr. Stauning Ret i, at saa havde det der været Stedet at fremkomme med Indsigelse. Men der er intet at gøre Indsigelse imod. Jeg har dog nu ved de Udtalelser, her er fremkommet, fundet mig foranlediget til at gentage min Erklæring, for at ingen ved min Tavshed skulde give det Udseende af, at jeg samtykkede i Bemærkningerne om, at jeg skulde have indtaget en tvetydig Holdning i de to Spørgsmaal, her er nævnt. Jeg har lige fra Begyndelsen af været klar paa, hvor Regeringens Forpligtelser i disse Henseender laa, og med Hensyn til en positiv — som man kalder det — Indrettelse af Kriseværn for Erhvervene har jeg hele Tiden været klar over, at det var et Spørgsmaal, som burde hæves over partipolitiske Standpunkter og gøres til Genstand for Undersøgelse, og der har ikke fra min Side været paa noget Stadium fremsat Udtalelser eller givet Løfter eller Tilsagn, der strider mod dette Standpunkt.

I øvrigt ønsker jeg overfor det ærede Medlem Hr. Stauning, der før spurgte: Hvor er de Skatteydere, der har følt Skattelettelse? at sige, at det er dog lidt tidligt at spørge, hvor de er, og at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke har truffet dem. Vi maa da først have de herhenhørende Love vedtaget, og de maa komme til at virke, før kan der ikke blive Lettelser. For øvrigt skal jeg henvise det ærede Medlem til den Oversigt, min Kollega Finansministeren gav forleden Dag, hvoraf det ærede Medlem vil skønne, hvad der er opnaaet med Hensyn til Lettelser for Erhvervslivet gennem Takstnedsættelser, gennem Lettelse af kommunale Byrder og gennem Nedsættelse af Skatter, i alt til et Beløb, der ikke er helt ubetragteligt, og som det ærede Medlem ikke skulde tale saa haant om.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Stauning spørger: Hvorfor ikke spørge Vælgerne? Naar vi ikke er bange, hvorfor saa ikke spørge dem? skal jeg svare: simpelt hen af den Grund, at vi har andet at bestille, nemlig at fuldføre den Opgave, vi er gaaet ind for, og Rigsdagen maa tage Stilling til disse Forslag. Saa kommer den